

Lääninrovastin paastokirje 2024

Älä hylkää meitä kiusauksiin

Paastonajan alkuun sijoittuu evankeliumi, jossa Henki ajaa Jeesuksen autiomaahan. Elämässä on kyllä sellaisiakin autiomaita, joihin me ajamme itse itsemme omien elämänvalintojemme seurauksena. Arvostelukyvyyttömyytemme tai tyhmänrohkeutemme vuoksi joudumme elämässä eksiysiin. Pidämme itseämme vahvoina ja voittamattomina, kunnes jokin yllättävä tapahtuma elämässä vie katsomaan sisimpämme karuja puolia, autiomaiden kipua ja yksinäisyyttä. Sellainenkin, jolla on valtaa tai joka on tottunut ajattelemaan vain itseään, on lopulta vain tomua ja tuhkaa. Mutta millaisia ovat ne autiomaat, joihin Jumalan henki vie?

Autiomaassa kohdattu Pahuus ei näyttäytynyt Jeesukselle väkivaltana tai kauhuelokuvien kaltaisena. Se pahuus, joka levittäytyy eteemme maailmalla, on usein vain oire, joka kertoo paljon syvemmillä asuvasta ja piiloon jäävästä sairaudesta. Pahuuden alkusyy piiloutuu usein näennäisesti hyviin asioihin. Ja juuri siihen Saatanana iski. Ensimmäiseksi Paholainen tarjosi Jeesukselle ruokaa. *Jos kerran olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi.* Eikö ole luonnollista, että nälkäiselle tarjotaan ruokaa? Jeesus kuitenkin näkee viattomalta näyttävän kehotuksen läpi. Hän ei ole kiinnostunut vain omasta hyvinvoinnistaan, sillä hänen tehtävänsä on kantaa kaikkien eri tavalla nälkäänäkevien ja janoisten kärsimystä. Kristus kantaa omassa ruumiissaan kaiken sen hädän ja kärsimyksen, jota yksinäiset, sairaat ja köyhät eri puolilla maailmaa kantavat. Paha ei kuitenkaan luovuta, vaan vie Jeesuksen seuraavaksi temppelein harjalle. *Jos kerran olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas...* Kiusaaja vetoaa jopa Jumalan sanaan: *Onhan kirjoitettu: hän antaa enkeleilleen käskyn he kantavat sinua käsillään, ettet loukkaa jalkaasi kiveen.* Eikö Jumala olekin luvannut pitää meistä huolta? Lapsesta pitäen meille on kerrottu suojelusenkeleistä, jotka kantavat ja varjelevat kaikesta vaarasta. Maailma ei kuitenkaan pyöri meidän ympärillämme. Pahuus versoo usein juuri siitä ajatuksesta, että minä olen korvaamattomampi kuin joku toinen. Minun elämäni ja tarpeeni ohittavat lähimmäisen tarpeet ja siten minun oikeuteni on seistä jonossa ensimmäisenä. Jeesus vastaa Paholaiselle jälleen Jumalan sanalla: On myös kirjoitettu: *Älä kiusaa Herraa, Jumalaasi.* Kiusaaja on sitkeä. Hän yrittää vielä kolmannen kerran. Paholainen näyttää Jeesukselle koko maailman loiston ja haluaa tehdä hyvät kaupat. *Kaiken tämän minä annan sinulle, jos polvistut eteeni ja kumarrat minua.* Jonkun täytyy käyttää valtaa, säättää lakeja ja johtaa. Sen vuoksi valta ei itsessään ole hyvä eikä paha. Mutta joskus vallan tavoitteluun käytetään kaikkia keinoja. Ihminen kumartaa paha, jotta hän saisi itselleen vallan, pidettyä sen tai vahvistaisi sitä. Sellainen ei ole vierasta tämänkään päivän maailmassa. Mutta Jeesus ei anna pettää itseään. Saatanalla ei ole valtaa luovuttaa sitä kenelläkään toiselle, koska hänenkin valtansa on näennäistä. Todellinen valta on aina Jumalalla.

Muutama vuosi sitten Isä Meidän -rukouksen italiantielistä käännöstä muokattiin. Kun ennen rukoiltiin: *Älä vie meitä kiusauksiin*, nyt rukoillaan: *älä hylkää meitä kiusauksiin.* Se on oikea pyyntö ja rukous. Kristus ei koskaan hylkää meitä kiusauksiin, koska tie on vienyt hänet autiomaahan. Hän on, paikoissa, joista emme olisi häntä osanneet edes etsiä. Hän ottaa meidät vastaan, kulkee kanssamme ja voittaa kaikki kivut ja kiusaukset. Ja niin sisimpämme autiomaan muuttuu elämän puutarhaksi samalla tavalla kuin tämän maailman autiomaat puhkeavat kukkaan sateiden myötä. Äkkiä, yllättäen, aavistamatta. Siksi paasto ei ole laskeutumista. Se on toinen tie, joka vie ylös Jerusalemiin.

LÄÄNINROVASTI